

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžz/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012010045
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9012010045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: M. T. U., nar. XX.X.XXXX., štátna príslušnosť B., t. č. Migračný úrad Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Humennom, zastúpeného: Advokátska kancelária Škamla, s.r.o., Makovického 15, Žilina proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 24. apríla 2012 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal ochrany pred nezákonným zásahom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý mal spočívať v tom, že v zmysle rozhodnutia Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Čierna nad Tisou bez zbytočného odkladu na základe zániku účelu zaistenia a na základe právoplatného súdneho rozhodnutia neprepustilo navrhovateľa zo zaistenia.

Z návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľ bol rozhodnutím Oddelenia hraničnej kontroly PZ Čierna nad Tisou č. p.: PPZ-HCP-SOLL-73/2012 zo dňa 8.3.2012 zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov za účelom vrátenia na základe medzinárodnej zmluvy a umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce. Proti uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Sp 5/2012 zo dňa 28.3.2012 bolo uvedené rozhodnutie o zaistení zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 12. apríla 2012.

Oddelenie hraničnej kontroly PZ Čierna nad Tisou vydalo 16.4.2012 ďalšie rozhodnutie o zaistení navrhovateľa č. p.: PPZ-HCP-SOLL-73-006/2012, ktorým navrhovateľa zaistilo na základe rovnakého zákonného ustanovenia ako pri rozhodnutí z 8.3.2012, pričom určilo začiatok plynutia lehoty zaistenia spätne od 8.3.2012, teda odo dňa vydania prvého, súdom zrušeného rozhodnutia o zaistení navrhovateľa. Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal opravný prostriedok, o ktorom opätovne rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 3Sp/7/2012 - 40 z 26. apríla 2012 tak, že

rozhodnutie správneho orgánu zrušil. Proti tomuto rozsudku bolo prípustné odvolanie.

Listami z 11.4.2012 a 20.4.2012 žiadal právny zástupca navrhovateľa Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce o prepustenie navrhovateľa zo zaistenia. Listom zo dňa 11.4.2012 požiadal o prepustenie navrhovateľa na základe rozhodnutia súdu, listom zo dňa 20.4.2012 požiadal o prepustenie z dôvodu zániku účelu zaistenia. Na uvedené listy nedostal navrhovateľ žiadnu odpoveď a zostal naďalej v zaistení.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním z 25. mája 2012, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh zamietol ako nedôvodný a súčasne neprípustný, resp. aby konanie zastavil, nakoľko dôvody na ďalšie konanie odpadli.

Podľa názoru odporcu, právny zástupca navrhovateľa podal žalobný návrh podľa § 250v Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý označil ako žalobu na ochranu pred nezákonným zásahom Útvaru Policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach, avšak domáhať sa súdnej ochrany s poukazom na § 250v OSP sa vzťahuje len na prípady, kedy dôjde k nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy inak ako vydaním rozhodnutia. Odporca poukázal na to, že v tomto prípade bolo vydané rozhodnutie o zaistení v súlade s osobitnými právnymi predpismi a preto bol uvedený návrh bezdôvodný. Dôvodom neprípustnosti návrhu podľa názoru odporcu je tá skutočnosť, že nedošlo k vyčerpaniu všetkých opravných prostriedkov, ktorých použitie upravuje osobitný predpis. V danom čase mali účastníci konania právo podať voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach 3Sp/7/2012 - 40 zo dňa 26. apríla 2012 odvolanie, to znamená, že v rozhodnom čase (t.j. od 4.5.2012 teda od doručenia rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach 3Sp/7/2012 - 40 zo dňa 26. apríla 2012 správneho orgánu, do 21.5.2012, kedy by uplynula 15 dňová lehota na podanie opravného prostriedku), plynula lehota účastníkom konania na podanie opravného prostriedku voči vyššie uvedenému rozhodnutiu. Návrh bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručený 24.4.2012, teda v čase, kedy ešte nebol rozsudok Krajského súdu v Košiciach 3Sp/7/2012 - 40 zo dňa 26. apríla 2012 právoplatný.

Pokiaľ ide o dôvod zastavenia konania, odporca poukázal na to, že napriek skutočnosti, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Sp/7/2012 - 40 sa stal právoplatným až 21. mája 2012, navrhovateľ bol dňa 10.5.2012 o 15.00 hod., prepustený z ÚPZC Sečovce do záchytného tábora Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Humennom. Prepustenie sa uskutočnilo z dôvodu, že policajný útvar ako účastník konania uvážil, že neuplatní opravný prostriedok voči predmetnému rozsudku súdu, s tým, že rešpektuje súčasné postavenie navrhovateľa ako žiadateľa o azyl alebo o poskytnutie doplnkovej ochrany na území SR, a preto vydal príkaz na jeho prepustenie zo zariadenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností považoval odporca petit právneho zástupcu navrhovateľa uvedený v návrhu, ktorým sa dožaduje prepustenia navrhovateľa z ÚPZC za bezpredmetný, nakoľko navrhovateľ bol dňa 10.5.2012 prepustený zo zariadenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP) preskúmal návrh navrhovateľa, oboznámil sa s vyjadreniami účastníkov, včítane vyjadrenia odporcu z 25. mája 2012, ako aj s obsahom administratívneho spisu č. PPZ-HCP-SE1-4/2012 a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť, nakoľko odpadli dôvody na ďalšie konanie.

Podľa § 250v ods. 1 OSP, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa ods. 2 orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

Podľa ods. 3 návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ods. 4 súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku

uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

Podľa ods. 5 navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa ods. 6 súd konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa ods. 7 proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa ods. 8 na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Z návrhu navrhovateľa, ako aj zo spisového materiálu je zrejmé, že navrhovateľ videl nezákonný zásah do svojich práv a právom chránených záujmov v tom, že bol zaistený v ÚPZC Sečovce bez zákonného rozhodnutia príslušného správneho orgánu.

Zo spisu bolo nepochybne preukázané, že od 10. mája 2012 už navrhovateľ zaistený nie je, a preto podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvody na ďalšie konanie odpadli. Navyše, súd považuje za potrebné doplniť, že navrhovateľ podal návrh na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy v čase, keď nebolo právoplatne ukončené súdne konanie týkajúce sa preskúmania zákonnosti postupu tohto orgánu pri zaistení navrhovateľa, z ktorého dôvodu by bolo nutné tento návrh posúdiť ako nedôvodný.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250v ods. 6 OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a konanie o návrhu zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 250v ods. 6 v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) OSP a ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.